

การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The Development of Creative Writing in English Ability of Pratomsuksa 6
Students by using Concept Map

วัฒนากาญจน์ แก้วมณี¹

อัญชลี ทองเฒ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 24 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ 2) แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ได้แก่ 1) ค่าร้อยละ 2) ค่าเฉลี่ย 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ 4) Paired simple t-test ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถการเขียนทุกคนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 100 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 0.04)

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ, การเขียนเชิงสร้างสรรค์, ผังมโนทัศน์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่หลายประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญและสนับสนุนส่งเสริมให้คนในประเทศได้รับการศึกษาอย่างจริงจัง เนื่องจากเป็นภาษาสากลและยังถือได้ว่าเป็นภาษาหลักที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลก โลกก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่การเปลี่ยนแปลงในหลายๆด้าน ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทและสัมพันธ์ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ รวมไปถึงด้านการศึกษาอีกด้วย ประเทศไทยเองก็ตื่นตัวกับกระแสโลกในยุคศตวรรษที่ 21 เช่นกัน โดยเฉพาะด้านการศึกษา ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21

¹ นักศึกษาลัทธิสุตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

สำหรับประเทศไทยนั้นได้สังเกตเห็นความจำเป็นในเรื่องของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงมุ่งเน้นพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและประยุกต์ให้สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 การจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอน สื่อการเรียนและการอำนวยความสะดวก สิ่งเหล่านี้เป็นตัวเสริมที่จะเป็นแรงดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาชั้นบังคับ หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24

จากที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าทักษะที่ใช้ในการสื่อสารภาษาภาษาอังกฤษมีด้วยกัน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนและทางโรงเรียนก็จัดให้มีการเรียนการสอนครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะจากการศึกษาของ จิรดา วุฑฒินากร (2550, บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลคะแนนความสามารถทางการเขียนคิดเป็นร้อยละ 17.65 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลคะแนนความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 32. จากผลการวิจัยของ อารีย์ ปรีดีกุล (2554, บทคัดย่อ) พบว่าผู้เรียนจำนวนมากมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้บ้าง แต่ไม่มั่นใจว่าจะถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จึงไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ความหมาย สำหรับทักษะการอ่านและการเขียนผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร เมื่ออยู่ใน ระดับเวทีโลก

ข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษามีคะแนนต่ำซึ่งส่งผลต่อเนื่องมาถึงระดับมัธยมศึกษา ซึ่งปัญหาดังกล่าวควรมีการแก้ไข ทั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยนำเอารูปแบบการใช้ผังมโนทัศน์ (Concept Map) มาเป็นกระบวนการเรียนการสอนและนำทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์มาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดเชิงสร้างสรรค์ อันสอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อีกด้วย

การใช้ผังมโนทัศน์ (Concept Map) เกิดจากแนวความคิดที่ว่า การสร้างข้อมูลใหม่ให้อยู่ในรูปแบบของแผนภูมิที่เป็นรูปธรรมด้วยการสร้างโครงความคิดล่วงหน้า จะทำให้ข้อมูลที่รับมาใหม่เกิดความเข้าใจ และคงทน (Novak, 1984) โดยแนวคิดดังกล่าวนี้ประยุกต์มาจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (A Theory of meaningful Verbal Learning) ของ Ausubel (1963) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้ที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเดิมและความรู้ใหม่ โดยแผนผังมโนทัศน์เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์โดยมีคำหรือข้อความแสดงความสัมพันธ์ซึ่งการเขียนจะเริ่มจากมโนทัศน์หลักด้านบนสุดและตามด้วยมโนทัศน์รองและมีการเชื่อมโยงระหว่างมโนทัศน์พร้อมข้อความที่สื่อความหมาย (วิยะดา ระวังสุข, 2545)

โทนี บูซาน (Buzan, 1991, p.107-109) ได้กล่าวถึงแผนที่ความคิดไว้ว่า การใช้แผนที่ความคิด (mind map) จะช่วยขจัดปัญหาการเขียนใหม่ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะโครงเรื่องที่จะพูดหรือเขียนให้ครอบคลุมประเด็นและความคิดที่สำคัญ ๆ วิธีการนี้จะช่วยขจัดปัญหาได้ และองค์ประกอบทั้งหมดจะสมบูรณ์ครบถ้วนทันทีเมื่อเราเขียนแผนที่ความคิดเสร็จ ส่วนสมศักดิ์ สินธุเวชญ์ (2544, น.21) ได้

กล่าวถึงการนำแผนที่ความคิด (mind map) มาใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอนในด้านผู้เรียนคือ ใช้สำหรับจัดบันทึกความรู้ การสรุป ทบทวนความรู้เดิม จัดระบบข้อมูลที่กระจัดกระจายให้เป็นระเบียบ และ ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2544, น.87) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนที่ความคิดว่าแผนที่ความคิดช่วยให้สมองทั้งสองข้างได้ใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่สมองซีกซ้ายเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียงลำดับ การวิเคราะห์ ซีกขวาเป็นเรื่องเกี่ยวกับการมองเห็นภาพรวม จินตนาการ ลีสัน มิติ นอกจากนั้น ทิศนา แคมมณี (2545, น.387) ได้ให้ความหมายแผนที่ความคิดหรือนักวิชาการบางท่านเรียกผังความคิดว่าเป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่างๆให้เป็นโครงสร้างในภาพรวม แสดงความหมายและความเชื่อมโยงของความคิดหรือสสารนั้นๆ สอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ (2547, น. 21) ได้ให้ความหมายของผังความคิดว่า ใช้แสดงการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งระหว่างความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยให้สัมพันธ์กัน ซึ่งมีงานวิจัยสนับสนุน เช่น สุดารัตน์ เกียรติจรูญพันธ์ (2559, บทคัดย่อ) การศึกษามโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก กฤษลดา ขำหลงวรสิริ(2552, บทคัดย่อ) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขียนเขต ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู

ส่วนความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเขียนภาษาอังกฤษ ดังที่กิลฟอร์ด (Guilford, 1967, p.62) เชื่อว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะของความคิดอเนกนัย(Divergent Thinking) คือความคิดหลายทิศทางหลายแง่มุม คิดได้กว้างไกล ลักษณะความคิดเช่นนี้จะนำไปสู่ความคิดประดิษฐ์ คิดค้น และการผลิตสิ่งแปลกใหม่ รวมทั้งความคิดการคิดหาวิธีแก้ปัญหาด้วยความคิดอเนกนัย ประกอบด้วยความคิดริเริ่ม(Originality) ความคิดคล่องตัว(Fluency) ความคิดยืดหยุ่น(Flexibility) และความคิดละเอียดลออ(Elaboration) Torrance (1964, p.16) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นความสามารถของบุคคลในกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ผลิตผลหรือสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่ไม่รู้จักมาก่อน ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ อาจเกิดจากการรวบรวมเอาสิ่งต่างๆ ที่ได้จากประสบการณ์แล้วรวบรวมความคิดเป็นสมมุติฐาน และทำการทดสอบสมมุติฐาน และรายงานผลที่ได้จากการค้นพบ

Starko (2010, p. 6-8) และ Smith (2013) กล่าวถึง ความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า มีหลากหลาย เช่น เน้นคุณลักษณะ ของบุคคลที่มีผลงานอันแสดงถึงความสร้างสรรค์ พิจารณาที่เนื้อหาโดยตรง แต่ละกลุ่มมีเกณฑ์ในการพิจารณา 2 เกณฑ์ คือความแปลกใหม่ หรือแต่ละกลุ่มมีเกณฑ์ในการพิจารณาเป็นต้นแบบ (Novelty Originality) และความเหมาะสม (Appropriateness) สร้างรูปแบบของผลผลิตและเป็นประเด็นคำถามใหม่ๆหรือเป็นสภาวะความคิดฉลาดทุกด้าน ทำงานร่วมกัน หรือเป็นกระบวนการทางจินตนาการที่มีผลผลิตที่เป็นต้นแบบและทรงคุณค่า หรือเป็นความสามารถที่ทำให้บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น “ฉันคิดอย่างนั้นฉันจึงสร้างสรรค์ขึ้น”

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยดังที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำผังมโนทัศน์มาพัฒนาการเรียนรู้อาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ผังมโนทัศน์อาจสามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอันเป็นพื้นฐานนำไปสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืนและต่อเนื่องไปได้

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานงานวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตงานวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 360 คน โรงเรียนไพฑูริยมศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไพฑูริยมศึกษา จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

ตัวแปรต้น

ผังมโนทัศน์

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์

เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าพิจารณาจากเนื้อหาและแบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยที่ 5 เรื่อง Around Town

จำนวน 8 ชั่วโมง

หน่วยที่ 6 เรื่อง Our Planet

จำนวน 8 ชั่วโมง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และรายละเอียดให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์

1.2 ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย

2. ขั้นตอนทดลอง การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 16 คาบ ในแต่ละแผนมีแบบทดสอบหลังเรียน และประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์เป็นรายบุคคล

3. ขั้นตอนหลังการทดลอง หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามแผนจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย

4. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีผลต่อการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์

5. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ Paired-Samples t-test

2 ประมวลผล แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3 สรุปผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา 5. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ผลของการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าภาพรวมของความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ นักเรียนทุกคนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 100

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 21.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน

พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($t = 9.77$, $Sig = .000$)

3. ระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$, $S.D. = 0.04$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, $S.D. = 0.02$) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.69$, $S.D. = 0.01$) ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.64$, $S.D. = 0.04$)

อภิปรายผล

1. ผลของการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าภาพรวมของความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ นักเรียนทุกคนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งโนแวกและโกวิน (NOVAK; & GWIN.1984, p.37-40) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเตรียมตัวเพื่อสร้างแผนมโนทัศน์ คือ (1) ให้ชุดของคำที่นักเรียนคุ้นเคย 2 ชุด โดยเขียนบนกระดาษหรือฉายภาพข้ามศีรษะคำชุดหนึ่งเป็นวัตถุ เช่น รถยนต์ สุนัข แก้ว ไม้ เมฆ หนังสือ ฯลฯ แล้วให้นักเรียนบอกความแตกต่างของคำทั้ง 2 ชุด ครูพยายามช่วยให้นักเรียนบอกได้ว่า คำชุดแรกเป็นวัตถุ คำชุดที่ 2 เป็นเหตุการณ์ (2) ให้นักเรียนอธิบายถึงสิ่งที่คิดเมื่อได้ยินคำต่าง ๆ เช่น รถยนต์ สุนัข ครูอธิบายให้เห็นว่าแม้จะใช้คำเดียวกันแต่แต่ละคนก็คิดสิ่งที่แตกต่างกันบ้าง ภาพที่เกิดขึ้นในสมองสำหรับคำเหล่านี้เรียกว่า มโนทัศน์แล้วอธิบายความหมายของมโนทัศน์ (3) การใช้ชุดของคำที่เป็นเหตุการณ์ และชี้ให้เห็นความแตกต่างที่เกิดขึ้นในสมอง ครูเพิ่มเติมว่า การที่คนเราเข้าใจไม่ตรงกันเป็นเพราะว่าแต่ละคนมีมโนทัศน์ที่ไม่เหมือนกันแม้ว่าจะเป็นมโนทัศน์ของสิ่งเดียวกัน คำเป็นสิ่งที่บอกมโนทัศน์ แต่คนเราได้รับความหมายของคำแต่ละคำแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดมโนทัศน์แตกต่างกัน (4) ครูเขียนคำว่าเป็น ที่ไหน หรือ นั้น แล้ว ด้วย ไม้บนกระดาษแล้วถามนักเรียนว่า เกิดภาพอะไรขึ้นในใจเมื่อได้ยินคำเหล่านี้ คำเหล่านี้ไม่ใช่คำที่ทำให้เกิดมโนทัศน์ เราเรียกว่าคำเชื่อม จะใช้เชื่อมระหว่างมโนทัศน์เพื่อสร้างประโยคที่มีความหมาย (5) ครูอธิบายว่าวิสามานยนาม ไม่ใช่คำที่ทำให้เกิดมโนทัศน์แต่เป็นเพียงชื่อเฉพาะของคน เหตุการณ์ สถานที่ หรือวัตถุ ยกตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเห็นความแตกต่างระหว่างคำสามัญที่แสดงเหตุการณ์ หรือวัตถุ กับคำวิสามานยนามซึ่งเป็นคำเฉพาะเช่น ชื่อคน (6) ครูยกตัวอย่างมโนทัศน์ 2 มโนทัศน์ และคำเชื่อม แล้วสร้างเป็นประโยคสั้น ๆ บนกระดาษเพื่ออธิบายให้เห็นว่า คำแสดงมโนทัศน์รวมกับคำเชื่อมตามที่เรากำลังใช้นั้นสามารถสื่อความหมายได้อย่างไร เช่น สุนัขกำลังวิ่งอยู่ มีเมฆและฟ้าร้อง (7) ให้นักเรียนแต่งประโยคสั้น ๆ แล้วบอกว่า คำใดเป็นคำมโนทัศน์ และคำใดเป็นคำเชื่อม เป็นต้น และ โนแวกและโกวิน (NOVAK; & GWIN.1984, p.40-50) กล่าวถึงประโยชน์ของผังมโนทัศน์สรุปได้ดังนี้ (1) ใช้ผังมโนทัศน์ในการสำรวจความรู้พื้นฐานของนักเรียน โดยใช้สำรวจความรู้ที่นักเรียนมีมาก่อนเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน (2) ผังมโนทัศน์แสดงความสัมพันธ์ของมโนทัศน์ต่างๆที่อยู่ในความคิดของนักเรียนซึ่งจะทำให้ทราบว่านักเรียนกำลังคิดอะไร และกำลังคิดจะทำอะไรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

คล้ายกับเดินทางโดยใช้แผนที่ (3) ใช้ผังมโนทัศน์ในการสรุปความหมายจากตำรา ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเวลาในการอ่านครั้งต่อไปและไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน (4) ใช้ผังมโนทัศน์ในการสรุปความหมายจากการปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ หรือในการปฏิบัติการภาคสนาม ผังมโนทัศน์จะเป็นแนวทางให้นักเรียนว่าควรจะทำอะไรบ้าง สังเกตสิ่งใดบ้างเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ วณิช จันทรวีมล (2549, น.1) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ และประสบการณ์โดยเชื่อมโยงลำดับความคิดให้เป็นถ้อยคำที่สละสลวยสามารถเขียนได้หลายมุม แปร และไม่ซ้ำแบบใคร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจ ตรงกับเพื่อเขียนต้องการ และได้ผลงานที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร การเขียนเชิงสร้างสรรค์ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และปัญหาแปลกใหม่ซึ่งเกิดขึ้นตลอดเวลาได้อีก การที่จะดำรงชีวิตหรือปรับตัว ให้อยู่ในสภาพสังคมลักษณะนี้ได้ จะต้องอาศัยทักษะที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และความกล้าแสดงออกในด้านความคิดให้มากขึ้นโดยลำดับ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เขียนได้สะท้อนความคิดของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม และยังได้ใช้จินตนาการประสบการณ์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวผู้เขียน เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ พร้อมกับกระตุ้นให้ผู้อ่านได้นำแนวคิดไปคิดสร้างสรรค์ในงานต่างๆ เช่น งานประดิษฐ์ งานประพันธ์บทเพลง คำขวัญ งานศิลปะและแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมและสังคมให้ดีขึ้นและเจริญก้าวหน้าต่อไป การเขียนเชิงสร้างสรรค์นอกจากจะทำให้ผู้เขียนเชิงสร้างสรรค์มีโอกาสได้แสดงออก ได้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้แล้ว ยังสามารถช่วยให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินและนำความคิดไปสานต่อเพื่อพัฒนาสังคมให้มีความทันสมัย และดีกว่าที่เป็นอยู่ต่อไปได้อีกด้วยและอัจฉรา ชิวพันธ์ (2552, น.5-7) ได้เสนอแนวทางในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย (1) จัดบรรยากาศเพื่อจูงใจให้เด็กให้รักการเขียนสร้างสรรค์ ไม่เคร่งเครียดเกินไป เช่น แบบฝึกหัดที่ใช้มีลักษณะจูงใจให้อยากทำ ไม่มากจนน่าเบื่อ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน (2) เริ่มจากสิ่งใกล้ตัว เพราะจะช่วยสร้างความสนใจของเด็กให้อยากเรียน อยากเล่าในสิ่งเขามีประสบการณ์อยู่ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการเขียนงานต่างๆ อย่างสบาย เช่น การเล่าเรื่องของตนเอง การเขียนบันทึกประจำวัน การแต่งคำประพันธ์ในเรื่องที่ตนสนใจ และเขียนจดหมาย ฯลฯ (3) ยั่วยุให้มีความคิดที่แตกฉาน ได้แก่ คิดให้คล่อง ต้องยืดหยุ่นความคิด และรู้จักคิดประดิษฐ์ริเริ่ม (4) สนุกสนานในการเรียน โดยจัดกิจกรรมตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและประสบการณ์ต่างๆ อย่างเต็มที่ (5) ฝึกผู้เรียนให้เกิดทักษะต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยๆ พยายามปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้นจะช่วยพัฒนาการเขียนได้ สุดารัตน์ เกียรติจรุงพันธ์ (2559) การศึกษามโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผลการวิจัยพบว่า 1) มโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ลอนคาริค (Loncaric. 1986, p.2006-A) ได้ศึกษาผลการใช้ผังมโนทัศน์ในการเรียนวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อมโนทัศน์ทางสังคม ผลการวิจัยพบว่าจะแตกต่างแบบทดสอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง ระดับกลางและระดับต่ำและเฮนซ์-ฟราย; และ โนแวก (Heinze-Fry; & Novak. 1990) ได้วิจัยพบว่าการเรียนการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์ประกอบการสอนแบบ มีเงื่อนไขมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่าการสอน แบบปกติ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ก่อนเรียน และหลังเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 21.08 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.08 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 1.05 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่า Sig.(2-tailed) มีค่า .000 คะแนน สรุปได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจาก

ประการแรก คำศัพท์และไวยากรณ์ที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ ดังที่

โนแวก และคานส์ (Novak & Cañas, 2006) ได้เสนอแนะว่า การใช้ผังมโนทัศน์ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจ และจัดหมวดหมู่ความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ระหว่างคำ วลี ประโยค และระหว่างบริบทได้

ประการที่ 2 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากมีความรู้ใน เรื่องของการเรียบเรียงประโยค ผ่านการฝึกการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคำ วลี ประโยคให้ได้ ใจความสมบูรณ์ การที่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของประโยคเข้าด้วยกัน ซึ่งทำ ให้เกิดความเข้าใจเรื่อง ความคิดหลัก และความคิดรอง ถือเป็นหลักของการใช้ผังมโนทัศน์ ดังที่ วีลด์ล และ โฟเบอร์ท (Wheeldon ;& Faubert, 2009) ได้เสนอแนะว่า การใช้ผังมโนทัศน์เป็นการช่วยลำดับ ความสัมพันธ์ และความสำคัญของการเขียน เพราะผังมโนทัศน์สามารถใช้สรุปความคิดรวบยอด ใช้ลูกศร แสดงความเชื่อมโยง (Directional Arrows) ใช้คำเชื่อมโยง (Linking Words) รวมถึงการลำดับตาม ความสำคัญ (Hierarchical Relationship) ผ่านผังมโนทัศน์

ประการที่ 3 นักเรียนมีความรู้ทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการใช้ คำเชื่อมโยง(Linking Words) ซึ่งถือเป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยให้การเขียนสร้างสรรค์มีความถูกต้อง และสมบูรณ์มากขึ้น สอดคล้องกับ อัจฉรา อินทร์น้อย (2553, บทคัดย่อ). ผลการสอนโดยวิธีจัดการ เรียนรู้แบบแผนที่ความคิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม): มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเศรษฐศาสตร์ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิด (Mind Mapping) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และวรว รรณ สุขสวัสดิ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย มีดังนี้ 1)ผลสัมฤทธิ์ทางเรียน การอ่าน จับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่าน เกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 94

3. ระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$, S.D.= 0.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 2.77$, S.D.= 0.02) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.69$, S.D.= 0.01) และ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 2.64$, S.D.= 0.04)

ด้านผู้สอน ได้แก่ ครูมีความเป็นกันเองและช่วยในการเรียนรู้โดยการตอบคำถามและพูดคุย และครูมีวิธีการสอนทำให้เกิดความเข้าใจ

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดได้เป็นระบบ การใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนมีการคิดสร้างสรรค์การเขียนภาษาอังกฤษ

ด้านเนื้อหา ได้แก่ ดังนี้ เนื้อหาเหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรวรรณ สุขสวัสดิ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมของความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.79) อูไรวรรณ นิลนวล (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การวิจัยและพัฒนา ทักษะการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคร่วมกันอ่าน เขียน (CIRC) ร่วมกับ ผังมโนทัศน์ (Concept maps) โดยบูรณาการหลักเศรษฐกิจพอเพียง” พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผลคือนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และพระวิภักดิ์ณรงค์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อมนัศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 2วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ พบว่า ความพึงพอใจในการใช้ผังมโนทัศน์ในการสรุปเนื้อหาวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาอยู่ในระดับที่มีความพอใจมาก (ค่าเฉลี่ย= 4.20)

ข้อค้นพบจากงานวิจัย

5.3.1 การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ เป็นเทคนิคการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้ดี เช่น การเขียนเป็นลำดับขั้นตอนสามารถขยายออกเป็น วลี ประโยค

5.3.2 นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ได้หลากหลายในการแต่งประโยค เมื่อครั้งแรกของการใช้ผังมโนทัศน์นักเรียนยังไม่เข้าใจวิธีการและยังคิดไม่ออกจึงใช้คำศัพท์เดิม ๆ ซ้ำ ๆ ในย่อหน้าที่เขียนแต่เมื่อมีการฝึกเขียนหลายเรื่องขึ้นไปจึงทำให้นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้หลากหลายในการนำมาเขียนเป็นประโยคในย่อหน้านั้น ๆ เช่น แทนที่เด็กจะเขียน my mother ตลอด นักเรียนเลือกมาใช้คำว่า she , mom หรือใช้ชื่อเรียกเฉพาะที่รู้จักกัน เช่น Mrs.cooking

5.3.3 การใช้ผังมโนทัศน์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเนื่องจากการที่นักเรียนได้ฝึกการเขียนงานสร้างสรรค์ถึง 12 ครั้ง ในหัวข้อเรื่องที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องของการใช้คำศัพท์ วลี และการสร้างประโยค มากยิ่งขึ้นเมื่อมีการทดสอบครั้ง

สุดท้ายเป็นเสมือนกับนักเรียนได้ความรู้ ความเข้าใจที่เรียนมาทั้งหมดมาใช้ในการเขียนจึงทำให้งานเขียนมีคะแนนสูงขึ้นและนักเรียนเองมีความภูมิใจในสิ่งที่ตนเองได้รับ ซึ่งจะเห็นได้จากคะแนนความพึงพอใจของการใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดได้เป็นระบบและช่วยให้นักเรียนมีการคิดสร้างสรรค์ การเขียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักเรียนยังเกิดความรู้สึกว่าครูมีวิธีการสอนทำให้เกิดความเข้าใจและครูมีความเป็นกันเองและช่วยในการเรียนรู้โดยการตอบคำถามและพูดคุย

ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะในด้านการจัดการเรียนการสอน

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์ ครูต้องหมั่นฝึกให้นักเรียนเขียนประโยคภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ผังมโนทัศน์จะช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนได้จัดระบบความคิด การสื่อความรวมถึงในเรื่องของการเขียนให้เป็นไปอย่างสอดคล้องและถูกต้องเหมาะสม เมื่ออ่านแล้วทำให้ง่ายแก่ความเข้าใจ

2. ครูจำเป็นต้องออกแบบเรื่องราวให้ทันสมัยจะช่วยให้นักเรียนสามารถคิดและจินตนาการเรื่องราวนำไปสู่การกลั่นกรองออกมาเป็นงานเขียนที่ดี ถูกต้อง เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเรื่องนั้น ๆ

3. นักเรียนต้องหมั่นฝึกอ่านเรื่องราวต่างๆ ในเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษจะให้นักเรียนมีคลังคำศัพท์มากขึ้น รู้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ลำดับเรื่องราวได้เป็นระบบขึ้น เมื่ออ่านได้อย่างสม่ำเสมอแล้ว จะทำให้นักเรียนสามารถเขียนเป็นประโยคภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรใช้ผังมโนทัศน์กับการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.2 และ ป.3) เพื่อเป็นการปูพื้นฐานการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

- กฤษลดา ขำหลวงศิริ. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเขยีนเขต ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิรดา วุฒยากร. (2550). การพัฒนาเครื่องมือระบุนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย : รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ชัยฤทธิ์ ตีลาเดช. (2544). คู่มือการเขียนแผนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พระระวี ภักดีณรงค์. (2554) ผลการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา
พลังงานและสิ่งแวดล้อม ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัย
เทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ. เชียงใหม่.
- วินิจ จันทรวิมล. (2550). การใช้แบบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. สืบค้น
จาก [http : //www.thaiedresearch.org](http://www.thaiedresearch.org).
- วรวรรณ สุขสวัสดิ์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้ผัง
มโนทัศน์ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สมศักดิ์ สินธุเวชญ์. (2544). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- สุดารัตน์ เกียรติจรูญพันธ์. (2559). การศึกษามโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพที่ได้รับ
การจัดการเรียนรู้เชิงรุก.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.
- อัจฉรา อินทร์น้อย. (2555). ผลการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิดที่มีผลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม). รายงานการวิจัย :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- อารีย์ ปรีดีกุล. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตาม
หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. มหาวิทยาลัย
นครสวรรค์. ศูนย์สารสนเทศการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
- อุไรวรรณ นิลนวล. (2553) การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคร่วมกันอ่านเขียน (CIRC) ร่วมกับ ผังมโนทัศน์
(Conceptmaps) โดยบูรณาการ หลักเศรษฐกิจพอเพียง .โรงเรียนชุมชนยอดแก่งสงเคราะห์
อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3.
- Ausubel, D.B. (1963). *The Psycholopment Meaningful Verbal Learning : An Introduction to
School Learning*. New York : Grune & Straton. 1963.
- Buzan, Tony. (1991). *Use your sides of your Brain*. New York : Penquin Group.
- Guilford, J.P. (1967). *The Nature of Human Intelligence*. New York : McGraw-Hill.
- Heinze-Fry; & J.D. Novak. (1990, July). *Concept Mapping Brings Long-Terms Movement
Toward Meaningful*. Learning Science Education. 74 (7): 481-482.
- Loncaric, Linda. (1986, December). *The Effect of a Concept Mapping Strategy Program upon
the Acquisition of Social Studies Concept*. Dissertation Abstracts International. 47(5):
2006 - A.

- Novak, Joseph D.; & Gowin, D. Bob. (1984). *Learning How to Learn*. London: Cambridge University Press.
- Smith, R. H., and Other. (2013). *Measurement : Making Organization Perform*. New York: Macmillan.
- Starko, A.J. (2010). *Creativity in the classroom – schools of curious delight*. New York: Routledge.